

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122200428
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5122200428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: N. D., nar. XX.XX.XXXX, O. D., nar. XX.XX.XXXX, A. D., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov, matky: M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, D., zastúpenej JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom so sídlom W. XX, U. a otca: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. N. XX, Q. - Q., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, so sídlom Dukelská štvrť 941/10, Dubnica nad Váhom, zastúpeného JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou, so sídlom L. V. X, Q., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 53P/25/2022-188 zo dňa 24. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým návrh otca vo zvyšnej časti zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že obidvaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého N. výživným vo výške 85,- eur mesačne, na výživu maloletej O. výživným vo výške 70,- eur mesačne, na výživu maloletého A. výživným vo výške 55,- eur mesačne a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí s účinnosťou od 18.01.2022. Otcovi uložil aj povinnosť splácať nedoplatok na výživnom na maloletého N. za obdobie od 18.01.2022 do 31.05.2022 vo výške 327,08 eur, na mal. O. za obdobie od 18.01.2022 do 31.05.2022 vo výške 260,22 eur, na mal. A. za obdobie od 18.01.2022 do 31.05.2022 vo výške 193,50 eur, a to v mesačných splátkach vo výške 15,- eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletých detí pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov videohovor cez aplikáciu skype, a to prvú stredu v každom mesiaci v rozsahu 20 minút v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod., ako aj prostredníctvom komunikácie formou telefonického kontaktu, a to každý štvrtok v čase od 17.00 hod. do 17.30 hod. Matke uložil povinnosť v stanovenom čase zabezpečiť prítomnosť maloletých detí pri uvedených formách komunikácie s otcom a písomne informovať otca maloletých detí vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloletých detí, o školských a mimoškolských aktivitách a školských výsledkoch. Vo zvyšnej časti návrh matky a návrh otca zamietol a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie zdôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, 5, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1 až 3, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 232 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že je potrebné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom. Rodičia maloletých detí sú manželia, v súčasnosti však nežijú v spoločnej domácnosti od 10.11.2020. Otec maloletých detí sa v súčasnej dobe nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Matka s maloletými deťmi bývajú u matkinho priateľa od mája 2022 v D. Starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka, v ktorej neboli zistené žiadne nedostatky. Otec a kolízny opatrovník súhlasili so zverením maloletých detí do starostlivosti matke. Návrhu otca v časti, v ktorej sa domáhal, aby súd upravil styk otca s deťmi aj osobnými návštevami v ústave na výkon trestu odňatia slobody raz za mesiac, posúdil ako nedôvodný, v rozpore so záujmom maloletých detí. Takéto prostredie považoval za nevhodné pre zdravý vývoj detskej osobnosti, nie je v najlepšom záujme maloletých detí, aby sa pohybovali v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody. To, že otec nemôže byť s maloletými deťmi priamo v osobnom kontakte si zapríčinil sám v dôsledku jeho protiprávneho konania, trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. S uvedenými osobnými návštevami nesúhlasil ani kolízny opatrovník. S poukazom na zhodné vyjadrenia matky a otca, ako i Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, umožnil otcovi stretávať sa s maloletými deťmi prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov videohovor cez aplikáciu skype a formou telefonického kontaktu v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku s tým, že uvedené riešenie považoval za primerané, dostačujúce, spravodlivé, zachovávajúc právo otca na kontakt s maloletými deťmi, avšak v rozsahu adekvátnom danej situácii. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

2) Proti tomuto rozsudku, vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca vo zvyšnej časti, v ktorej navrhoval úpravu styku s maloletými deťmi, a to formou návštev maloletých detí realizovaných v ústave na výkon trestu odňatia slobody, podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie otec. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Súd prvej inštancie rozhodoval i napriek tomu, že nemal zistený skutočný stav veci, ktorým by boli preverené aj podmienky bývania maloletých detí v D. Uviedol, že má len pozitívne skúsenosti z návštev maloletých detí v priebehu jeho pobytu v ústave na výkon väzby a výkon trestu, a to aj v súvislosti s ich pocitmi po ukončení návštevy, keď s nimi ešte mohol telefonovať. Je v záujme maloletých detí, aby ho mohli navštevovať aj osobne, pričom poukázal na čl. 24 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie. Tvrdenia matky, že deti po návštevách otca plakali a boli vystrašené, sú výmyslom. Pokiaľ matka maloletých detí nemala mimomanželskú známosť, nijakým spôsobom nebránila maloletým deťom vídať sa s ním. Pred jeho vzatím do väzby mal s maloletými deťmi veľmi hlboký vzťah. Matkine rozhodnutie odstrihnúť maloleté deti nielen od neho, ale aj od jeho celej rodiny vážne zasahuje do práv maloletých detí a rozhodnutie súdu, ktorým by mu bolo umožnené stretávať sa s maloletými deťmi aj osobne, môže zabezpečiť upevňovanie vzájomných citových väzieb maloletých detí s otcom, ktoré sa im matka uprednostňovaním svojich osobných partnerských záujmov snaží pretrhnúť. Ak by stretnutia boli realizované za účasti jeho rodičov, matka by nemala s realizáciou styku žiadne náklady. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že osobné návštevy maloletých detí v ústave na výkon trestu odňatia slobody nie sú v záujme maloletých detí, bez toho, aby prostredníctvom referátu ÚPSVaR vykonal pohovor s maloletým N. a maloletou O., čím nedostatočne zistil skutkový stav, nevyhnutný na rozhodnutie o návrhu na úpravu styku formou osobných stretnutí. Matka i naďalej koná tak, aby otcovi znemožnila akýkoľvek kontakt s maloletými deťmi. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd výrok súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca v časti zamietol, zrušil a rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každú tretiu sobotu v kalendárnom mesiaci v čase od 9.00 do 12.00 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom s tým, že matke uloží povinnosť maloleté deti na stretnutie s otcom odovzdať rodičom otca o 7.00 hod v mieste jej bydliska, pričom rodičia otca maloleté deti po stretnutí s otcom matke odovzdajú najneskôr o 14.30 hod v mieste jej bydliska.

3) Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

4) Matka prostredníctvom právneho zástupcu vo vzťahu k odvolaniu otca zotrvala na svojich predošlých podaniach a napadnuté rozhodnutie navrhla potvrdiť ako vecne správne. Uviedla, že skúmanie podmienok bývania kolíznym opatrovníkom v D. by bolo irelevantné, keďže ich trvalý pobyt bol v tom

čase v Q. Vplyv zmeny prostredia bol preverovaný odborom sociálnych vecí v D., ktorý sa zaoberal touto otázkou v konaní sp. zn. 9P/22/2022. Skutočnosť, že maloleté deti zle znášali návštevy otca v ÚVTOS, potvrdila aj ich učiteľka, ktorá si všimla negatívny vplyv týchto návštev na maloleté deti a zároveň aj následné zlepšenie ich správania po obmedzení návštev otca. Maloleté deti spočiatku nemala problém vziať za otcom na návštevu, ale akonáhle zaznamenala zmenu v ich správaní v dôsledku týchto návštev, pochopiteľne ich obmedzila rešpektujúc najlepší záujem maloletých. Stotožnila sa s názorom kolízneho opatrovníka a súdu, že tieto návštevy v takom prostredí vzhľadom na nízky vek maloletých detí nie sú v ich záujme a nie sú ani vhodné pre ich zdravý vývoj, pričom poukázala na čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Bol to práve otec, ktorý svojím úmyselným protiprávnym konaním pretrhol vzájomné citové väzby medzi ním a maloletými deťmi a rozbil fungujúcu rodinu. Opierať sa o hlboký vzťah k deťom za tejto situácie je preto scestné. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa otec začal k maloletým správať tak, že im bezohľadne sľuboval nerealizovateľné stretnutia a plány. Maloleté deti sa samé presvedčili o tom, že mnohé z tvrdení otca nie sú pravdivé a postupne začali k nemu strácať dôveru. Po doručení návrhu na rozvod otcova agresivita a neprijatie novej situácie stúpila do takej miery, že okrem iného bola nútená podať trestné oznámenie, nakoľko sa jej začal vyhrážať. Rodičia otca po prísľube, že maloleté deti idú len na návštevu starých rodičov, tieto nútili telefonovať bez jej vedomia a boli nútené písať listy, k čomu ich donútila matka otca. Maloletým deťom podsúvali informácie, že stav, kedy bývajú s ňou, už nebude dlho trvať a oni sa postarajú, aby s ňou už nebývali. Presťahovanie do D. ako prvé iniciovali maloleté deti.

5) K vyjadreniu matky sa vyjadril otec, ktorý žiadal, aby odvolací súd ustanovil súdneho znalca z oblasti detskej psychiatrie, ktorý by vykonal pohovor s maloletými deťmi, ďalej žiadal, aby ÚPSVaR Žilina vykonal šetrenie v bydlisku jeho rodičov, či miesto ich bývania vyhovuje podmienkam aj dlhodobých návštev maloletých detí a aby odvolací súd predvolal na pojednávanie ním navrhnuté osoby. Vykonanie uvedených úkonov žiadal z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne, keďže matka maloletých detí pred súdom prvej inštancie uviedla klamlivé informácie, pričom správu kolízneho opatrovníka z ÚPSVaR Prievidza považoval za bezpredmetnú.

6) Matka vo vzťahu k vyjadreniu otca uviedla, že jeho konanie je zjavne šikanózne s úmyslom dosiahnuť výhradne svoje záujmy, pokiaľ nedôjde k rozhodnutiu v jeho prospech. Jeho predstieraná snaha o dobro detí je v príkrom rozpore s jeho reálnymi činmi. To, že otec žiada, aby deti podstúpili hĺbkové znalecké dokazovanie vykonané súdnym znalcom, opakovane potvrdzuje skutočnosť, že pre neho nie je dôležité, čo budú deti prežívať, ale dokázať svoju pravdu bez ohľadu na to, aké následky to na nich zanechá. Doposiaľ všetky šetrenia vykonané sociálnou kuratelou či už v Q. alebo v D. boli vykonané výhradne na podnet otca alebo jeho rodičov. Výsluchy osôb, ako aj šetrenie v bydlisku rodičov otca nemá žiadny súvis s predmetnou vecou.

7) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 až § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým návrh otca vo zvyšnej časti zamietol, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutých výrokoch ponechal rozsudok nedotknutý, považujúc ich taktiež za vecne správne.

8) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa - otca neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia a ktoré by boli vo veci spôsobilé privodiť iný záver ako ten, ktorý konštatoval súd prvej inštancie.

9) V prejednávanej veci sa otec svojím odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na úpravu styku s maloletými deťmi realizovaného formou návštev v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní zobral na zreteľ najlepší záujem maloletých detí, najmä ich citové väzby, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia, ako i názor kolízneho opatrovníka a matky a dospel k správne mu záveru, keď návrh otca v tejto časti zamietol. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je v najlepšom záujme maloletých detí, aby za účelom realizácie styku s otcom boli na mesačnej báze vystavované negatívnym vplyvom prostredia ústavu na výkonu trestu, emocionálnemu zaťaženiu spájanému s osobnými návštevami odsúdeného

otca ako i opatreniam, ktoré sú spájané s návštevami osôb umiestnených v ústave a to vzhľadom na ich útlý vek. Tieto okolnosti výrazne prevyšujú nad záujmom otca. Pokiaľ otec argumentoval pretrhnutím väzieb a právom maloletých detí na osobné stretnutie s ním, je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie rešpektoval aj právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a upravil styk otca s maloletými deťmi prostredníctvom videohovoru cez skype jedenkrát mesačne a prostredníctvom telefonického kontaktu jedenkrát týždenne (t. j. 4x telefonický kontakt a 1x videohovor). Takáto úprava i podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá veku maloletých detí a to i s prihliadnutím na ich školské povinnosti i mimoškolské aktivity, pričom predstavuje zároveň vhodnú alternatívu, ktorá eliminuje negatívny vplyv a dopad nevhodného prostredia na maloleté deti a ktorá aspoň čiastočne naplní účel osobných stretnutí. Počas videohovoru bude zachovaný vizuálny kontakt medzi otcom a maloletými deťmi a súčasne aj prostredníctvom telefonického kontaktu bude môcť otec výchovne vplývať na maloleté deti i udržiavať rodičovský vzťah, kedy môžu navzájom upevňovať citové väzby.

10) Záverom je potrebné dodať, že v súvislosti so zvyšovaním fyzického veku maloletých detí majú rodičia do budúca možnosť dohodnúť sa na prípadnom rozšírení styku.

11) O trovách rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak (v spojení s ust. § 58 CMP, podľa ktorého o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí).

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).